

Pauline Worm.

1825—83.

Dersom Pauline Worm havde levet, vilde hun have staaet iblandt os ganske som Susan Anthony, ogsaa kaldet „Tante Susie“, staaar blandt Kvinderne i de forenede Stater: som deres højt agtede Fører, som den, der, lig Dronning Margrethe paa Kvindeudstillingens Segl, under sin skjærmende Kappe samler alle Kvindesagens Tilhængere. Ligesom den amerikanske Foregangskvinde maatte Pauline Worm i sine yngre Dage døje Miskendelse og Spot fra en ganske uforstaaende Almenhed, mens alle, der kom i personlig Berøring med hende, maatte bøje sig for hendes ypperlige Karakter og lyse Hoved. Og ligesom det er gaaet med Susan Anthony, vilde vel ogsaa Pauline Worm ved sin Bravhed og Dygtighed i Tidens Løb have vundet Anerkendelse for sig og sine Ideer hos en større Kreds; det synes jo et Tegn derpaa, at der kort før hendes Død blev tilstaaet hende en lille aarlig Digtergage. Netop i de Aar, der fulgte nærmest herpaa, havde Kvindesagen den stærkest opadgaaende Periode, den endnu har kendt; havde hun levet, vilde hun have dannet et Bindeled mellem det ny og det gamle, som hun i andre Retninger stod nær, og hendes kraftige Røst vilde uden Tvivl have vakt en og anden af de Samvittigheder, som nu har slumret.

Pauline Worms Fader var Præst, og først i Hyllested, senere i Kristrup Præstegaard, nær ved Randers, henlevede hun en lykkelig Barndom og Ungdom, fuld af store Drømme. Faderen gav hende selv den første Undervisning. I hendes Minderune om ham hedder det:

De sige: du mig Lærdom gav
Af gamle Bøgers Blad;
Og dog du næppe vidste af
Min vilde Flugt paa Tankens Hav . . .

Fra sit 22ende til sit 25ende Aar var hun Lærerinde hos Købmand Hardt i Præstø; derefter forsøgte hun, først i Randers og senere i Aarhus, at løse den vanskelige Opgave at faa en højere Pigeskole, anlagt paa ideale Principper, til